

Puig de Dòrria, Pas dels Lladres i Font de l'Home mort des del Collet de les Barraques

5 d'agost de 2026

Assistents: Eduard Amill, Jaume Bertran, Karin Bruy, Pep Casas, Frederic Font, Esteve Mogas i Pep Pous **Grup B:** Joan Corbera, Mercè Font, Josep M. Martínez i Josep Roca.

Distància: 12,66 km **Alçada mínima:** 1798m **Alçada màxima:** 2547m **Desnivell acumulat:** 775m

Temps en moviment: 4 h 50 min **Temps total:** 6 h

Cotxes: Pep Casas, Pep Pous 105 km i Josep Roca (des de Ribes)

Ens trobem a la zona esportiva de Corró a les 6 del matí i sortim per la C-17 en direcció a Ribes de Freser. A can Gusi se'ns ajunta en Josep Roca, la Mercè Font i en Josep M Martínez, fem un cafè i seguim per la Collada de Toses fins a Planoles, on girem a la dreta per una pista asfaltada que,

amb 8 quilòmetres, ens porta al pàrquing del Collet de les Barraques, a 1855 metres d'alçada. La temperatura a les 8 del matí és de 13,5°. Fa sol, però el dia s'anirà ennuvolant i, gràcies a això, el termòmetre no s'enfilirà gaire.

Comencem a caminar i, abans arribar al Collet de les Barraques, els companys del grup B segueixen endavant per fer una ruta diferent. No els tornarem a veure fins a l'hora de dinar. Girem a l'esquerra i continuem per una pista sota un bosc de pi negre, on hi ha una gran

trencadissa d'arbres caiguts pel vent i el pes de la neu a les branques. Quan arribem a la barraca del Teixidor, on hi un tancat per recollir bestiar, a una alçada de 2000 metres, desapareixen els arbres i el camí s'enfila tota l'estona entre prats d'herba seca i roquissars, seguint la Serra de la Vaquerissa. La pujada és llarga i carregosa. Davant nostre veiem un isard solitari enfilant-se muntanya amunt. A la nostra dreta, majestuós, el Puigmal.

Quan ja gairebé som a la carena, ens desviem a l'esquerra per arribar al cim del Puig de Dòrria, a 2547 metres. A l'altre vessant de la muntanya es veuen alguns pobles de la Cerdanya francesa, possiblement Er i Sallagosa. Ens asseiem a esmorzar, i fem la foto de grup.

Baixem cap al nord i arribem al *coll del Pas dels Lladres*, a 2533 metres, i des d'aquí una mica camí qui pugui, fins a l'alçada del torrent de Fontseca, que fa honor al seu nom. Passem la *font dels Carrabiners*, i ens engorgem per un caminet que va seguint el curs del torrent. És a partir del *Salt de les Clotes* que comença a baixar aigua i canvia de nom: ara és el *Riu de les Clotes*. La llera és plena de moltes i boniques flors de l'emmetzinadora tora blava. Hi ha molts caus de marmota, però no se'n veu ni se'n sent cap.

Arribem a la font de l'Home Mort que, a 1810 m, és el punt més baix de la sortida d'avui. Fa calor, i agraïm la frescor del raig d'aigua que brolla de la muntanya per una canonada.

Travessem el torrent per una palanca de fusta i ens enfilem per un caminet ombrívol (GR11) sota uns bells exemplars de pi negre. Passem la *Font Margarida* i retornem al Collet de les Barraques, on ens embadalim amb uns cartells grossos de boniques fotografies de la fauna del Parc. Trobem dues excursionistes de Torelló, mare i filla, i la fem petar una estona. Als cotxes ens hi esperen els companys del Grup B. Són les dues del migdia.

Anem a dinar al restaurant *La carretera de Planés*, on hi trobem l'amic Josep Carbonell. El menjar és bo i ben servit.

La setmana que ve anirem al *Pedra Picada* des de Tosses. Ens trobarem a la *Zona Esportiva de Corró* a les 6 del matí.

Fotografies i Text: Pep Casas

